

Rom I Regnet

Ulf Lundell

Nere vid Zinkensdamm en juni-natt,
Gick jag och undrade var jag hade vart.
På Hornsgatan öde stråk mötte jag dej.
Vi gjorde sällskap hem.
Vi gick hem till mej.
Vi gick hem till mej.

Sällan visad ömhet
Brann som en glöd i mej.
Och ett barn i trasor
Skrek efter bröd i dej.
Solens första stålar kom
Genom rutans skumma glans,
Och en koltrast satt och sjöng
På ett tak nånstans.

Och när vi vaknade föll regnet ner.
Vi köpte rom och frukt och något mer.
På Tantolundens golv av gräs
Under blad och gren,
Där låg vi och drack rom i regnet,
Rom så mjuk och len.
Och jag sa: Jag tycker om dej.
Och du sa: Jag tycker om dej.
Det var väl bara nåt som vi sa,
Som vi sa, för att det lät så bra.

I oktobernattens grav,
I Stockholms svarta skog,
värms jag än av det
Du gav och det du tog.
På hyllan under spegeln,
Där står din läppglans kvar.
Buteljen ligger tom i regnet.
Där våta löven far.